

**U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského, na neverejnom zasadnutí 1. februára 2011 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **M. K. o povolenie obnovy konania**, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. mája 2010, sp. zn. 3 Ntok 3/2007, a takto

**r o z h o d o l :**

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **M. K. sa z a m i e t a .**

**O d ô v o d n e n i e**

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného M. K. na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 4T 5/2000, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal včas sťažnosť odsúdený. V jej písomných dôvodoch poukazoval na to, že v pôvodnom konaní vôbec nevy povedal, no aj napriek tomu bol odsúdený. Je toho názoru, že návrh na povolenie obnovy konania bol podaný dôvodne, pretože skutok, za ktorý bol odsúdený, stal sa za iných okolností, a to pokiaľ ide o jeho podiel na jeho spáchaní, čo by malo vplyv na iné rozhodnutie o vine aj treste.

Poukazoval na to, že v prípravnom konaní mu nebol obhajca ustanovený na celé konanie, čím mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces zabezpečené v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Je toho názoru, že na zistenie riadneho skutkového stavu je potrebné ho vypočuť a výsluchy z prípravného konania opätovne vykonať, vykonať konfrontácie medzi jednotlivými odsúdenými, prípadne vo vzťahu k nemu vykonať dôkaz detektorom lži tak, aby následne mohol súd na základe týchto vykonaných dôkazov vo veci spravodlivo rozhodnúť.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhoval, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, prípadne, aby rozhodnutie zmenil a obnovu konania v predmetnej veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 4T 5/2000, povolil a zrušil rozsudok zo dňa 4. marca 2002 v časti týkajúcej sa obžalovaného M. K. v skutku pod bodom 1/, pokiaľ ide o rozhodnutie o vine a treste uloženom rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 To 44/02, zo dňa 26. septembra 2009.

Na základe takto podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného M. K. nie je dôvodná.

Rozhodnutie prvostupňového súdu je správne a zákonu zodpovedajúce.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Správne postupoval súd prvého stupňa, keď pri aplikácii vyššie citovaných zákonných ustanovení konštatoval, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania **musí najprv skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne po tom zisťovať, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy sami o sebe, alebo v spojení s už známymi skutočnosťami, či dôkazmi, môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.**

Je pravdou, že navrhovateľ M. K. nebol v pôvodnom konaní vypočutý (konalo sa ako proti ušlému) a že jeho výpoveď v tomto konaní by predstavovala nový dôkaz. Treba ale súhlasiť s vysloveným záverom prvostupňovým súdom, že ani tento nový dôkaz v spojitosti s tými dôkazmi, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní, by nebol spôsobilý privodiť iné rozhodnutie o vine, či treste. Na druhej strane za nový dôkaz nemožno považovať jeho údajné porušenie práva na obhajobu. Námietky vznášané v tomto konaní navrhovateľom totiž boli známe obom súdom už v pôvodnom konaní. Nejde teda o skutočnosť, ktorá by bola súdu skôr neznáma.

Za takéhoto stavu veci potom konštatovanie krajského súdu, že nezistil podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. je zákonné a správne, a preto je zákonný aj jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného M. K. na povolenie obnovy konania.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval sťažnosť odsúdeného M. K. za nedôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ju zamietol.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

**V Bratislave 1. februára 2011**

**JUDr. Milan L i p o v s k ý**

**predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová